

september 2011, nr. 6

De Derauteur

clubblad van
Toerclub Wageningen

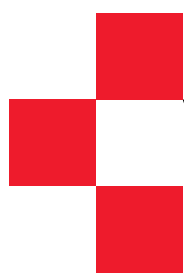

De details maken het verschil

Wat u echt zal inspireren in een keuken van ALNO is de liefde voor het detail waarmee de keuken ontworpen en gerealiseerd werd.

ALNO

Unieke ideeën die altijd weer leiden tot overtuigende oplossingen. Hoogwaardige materialen die uitnodigen tot aanraken en fascineren door hun esthetiek. En de kwaliteit van ALNO die ontstaat uit passie voor de ambachtelijke kunst en de zorgvuldigheid tijdens de verwerking. De eisen die wij steeds aan ons zelf stellen kunt u in al onze keukens ervaren. Omdat het ALNO is.

 van der zandt
K e u k e n - i n t e r i e u r s b v

PLANTSOEN 5 WAGENINGEN • TELEFOON 0317 - 42 36 74
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL • INFO@VDZANDTKEUKENS.NL

INHOUD

- 5 VAN DE REDACTIE**
- 7 VAN DE VOORZITTER**
- 8 TCW TOERKALENDER**
- 9 SCHOONMAAKROOSTER,
LEDENMUTATIES,
TOCHTENKALENDER**
- 10 LA MEUSIENNE, DE CYCLO**
- 13 MTB-WEEKEND 4-6 NOVEMBER**
- 14 MOUNTAINBIKEWEEKEND THEUX**
- 15 ANNEMIEK VAN VLEUTEN
WINT DE WERELDBEKER!**
- 18 LA BEAUME DROBIE**
- 21 AMSTEL GOLD RACE EXPERIENCE**
- 22 PER MTB NAAR DE TOP
VAN DE MONT VENTOUX**
- 23 UITVERKOOP CLUBKLEDING
10 EN 13 MEI**
- 25 UIT DE OUDE DOOS**
- 25 FIETS TER OVERNAME,
ACTIVITEITENKALENDER
EEN RONDJE GRIFT**
- 27 LA MARMOTTE 2011**
- 30 C'EST L'ÉTÉ, BEKERS**

Van de redactie

Het ene voorwoord is het andere niet. Dat merken jullie hopelijk bij elke uitgave van De Derajeur. Maar zelfs binnen één nummer willen er nog wel eens verschillende voorwoorden worden geproduceerd. Dan hebben we het niet eens over twee enthousiaste redactieleden, die zich allebei niet konden inhouden. Nee, het gaat bij deze septembereditie om één en hetzelfde redactielid, zijnde mezelf. Had ik het voorwoord voor deze aflevering van ons illustre clubblad bijna af, verdwijnt het als welbekende sneeuw voor de nog bekende zon. Daarom nu mijn tweede poging een en ander op papier te krijgen.

Waar wilde ik het ook alweer over hebben? Ik meen over de neiging onze voorwoorden te laten gaan over zaken die vervolgens niet in het clubblad zijn terug te lezen. Een snelle blik over de inzendingen voor deze maand leert dat we niets lezen over de Criquelion, een cyclo met start en finish in La Roche en Ardenne. Samen met Sandra had ik me voorbereid op 170 zware kilometers door de Ardennen. Echter de weersvoorspellingen waren zo erbarmelijk dat we wijselijk af hebben gezien van deze tocht. Gelukkig bleek het op de dag van de toer ook daadwerkelijk vies weer te zijn. Waren we dus niet voor niets niet gegaan. Volgens de geruchten zou een aantal A-rijders de reis nog wel maken. Ik kan ze echter niet terugvinden in de uitslagenlijst. In de snelligheid één Wageningen gevonden in de lijst. Maar met een gemiddelde snelheid van 22,04 kilometer per uur (of iets wat daar op lijkt), lijkt me dat geen lid van de het A-peloton van TCW.

En zo blijkt maar weer dat haastige spoed zelden goed is, want Gerwin en Frits hadden de reis naar La Roche wel gemaakt. Nog sterker, ze zijn daar die zaterdag ook daadwerkelijk op de fiets gestapt. Volgens de tweedapere TCW'ers had het niet eens de hele dag geregend. Aangezien de uitsla-

genlijst op het moment van tikken uit de lucht is, doen we hun prestaties af met de mondelinge overlevering. Daaruit blijkt dat Frits ongeveer op plaats 101 was geëindigd en Gerwin rond de zeshonderdste plek. Hulde voor zoveel doorzettingsvermogen.

Was het nou jammer dat we niet naar de Criquelion zijn gegaan? Op zich niet. Het is ook wel eens lekker om op zaterdagochtend eens rustig koffie te drinken, krant te lezen en puzzeltje te maken. Dan 's middags een klein blokje om te fietsen om dan op anderhalve kilometer van huis alsnog zeiknat te regenen. Maar ja, dan hoeft je in elk geval daarna niet nog eens ruim drie uur in de auto te zitten. Het was wel jammer van de voorbereiding. Daarbij stond zelfs een rondje (alhoewel, heen en weertje is beter met exacte dezelfde heen- als terugreis) Kinderdijk op het programma. En als een slechte generale een goede uitvoering is, dan had ik in de Ardennen de sterren van de hemel moeten rijden. Want Kinderdijk is een leuk stadje, maar je moet wel genoeg eten om er te komen. En vooral om vandaar weer thuis te komen. Dat had ik dus niet gedaan, waardoor Fred de dag van zijn leven had. Als hij even wegdroomde, zag ik zijn achterwiel langzaam aan de horizon verdwijnen. Maar als hij weer ontwaakte bood hij hetzelfde wiel weer onbaatzuchtig aan. Zo kwamen we toch weer in Wageningen.

Onderweg bleek overigens weer eens wat een bekende club we zijn. Voor de honger toesloeg, passeerde ons een groepje fietsers uit Papendrecht. Ze reden niet te hard, dus we konden mooi aanhaken. Bij het passeren klopte een van de Papendrechtse op mijn rug. 'Hé, TCW', riep hij in het voorbijgaan. 'Wij pauzeren volgende week in jullie clubhuis.' Vanuit de kerk zouden ze een tocht Papendrecht-Elburg maken. Wageningen lag mooi op de route en ze kenden de club van de Jan Janssen Classic. Dat zou dus een mooie plek voor een

korte rust zijn. Ze waren erg dankbaar dat ze mochten komen. Kijk, dat doet een mens goed zoveel dankbaarheid. Zelfs als je er zelf niets aan hebt bijgedragen.

Een ander onderwerp dat jullie tevergeefs in onze kolommen zullen zoeken, is het verhaal fietsen en wilde dieren. Dan heb ik het niet over een spannende fietstocht door de binnenlanden van Afrika. Neen, dan heb ik het over een lekker ommetje over de hei bij Otterlo. Ook daar lopen wilde dieren. Meestal zie je ze van een afstandje rustig grazen of desnoods een stukje rennen. Maar ik kan jullie verzekeren dat een wild zwijn dat op minder dan twee meter voor je voorwiel uit de bosjes opduikt en zonder links, rechts en nog eens links te kijken het fietspad oversteekt een avontuurlijke belevenis is. Vooral achteraf, want het is wel even schrikken. Het beest had zomaar een flinke slag in mijn spiksplinternieuwe wielen kunnen lopen. Om maar niet te denken aan hoe je zelf terecht zou komen als het dier je ondersteboven had gelopen.

In dit nummer ook niets over de tweede aflevering van de toch al traditionele TCW-barbecue. Die valt helaas te laat voor de deadline. Maar we verwachten wel een enthousiast verslag van een van de vele meeëters bij dit festijn. Vooruitlopend daarop kan ik wel vast melden dat de activiteitencommissie zijn zaakjes weer prima voor elkaar had. Lekker eten, genoeg drank en de mooiste zomeravond van 2011. Meer dan vijftig TCW'ers en aanhang hebben er met volle teugen van genoyten.

Wat hebben we dan wel? Veel buitenlands nieuws. Maar dat ga ik hier niet allemaal opschrijven. Kijk daarvoor op de pagina naast dit voorwoord. Daar staat de inhoudsopgave.

Veel leesplezier.

Arnold

van de Wetering *twewielers bv*

Harnjesweg 86

6706 AV Wageningen

Telefoon 0317 - 41 29 02

www.vandeweteringfietsen.nl • info@vandeweteringfietsen.nl

Het adres voor fietsen van het merk

Gazelle

koga **miyata**
THE QUALITY PEOPLE IN CYCLING

Van de voorzitter

De zomervakantie zit er inmiddels weer op en wat me opviel is dat het bij TCW deze zomer altijd bijzonder druk was op zaterdag. Blijkbaar hebben er toch velen voor gekozen (net als ik) om deze natte zomer gedeeltelijk in Nederland te verblijven en gezellig te blijven fietsen bij de club. Mijn fietskilometers zijn daardoor vooral in Wageningen en omstreken aangevuld. Wel heb ik nog een weekje in de Ardennen kunnen fietsen maar echte bergen beklimmen in Italië zat er helaas niet in deze zomer. Dat is echter zojuist veranderd want ik krijg (of misschien heb ik al) een buitenkansje (gehad) om nog even met 7 fietsende Rijkswaterstaat-collega's vijf dagen naar de Dolomieten te gaan. Het is de bedoeling hiervan 2 dagen te reizen en 3 dagen aldaar te fietsen. We logeren in Bormio en gaan waarschijnlijk de Mortirolo, De Gavia en de Stelvio beklimmen. Ik heb er zin in, want dan komt het toch nog goed met de zonuren en hoogtemeters van deze voorzitter.

Was het zo'n prachtig voorjaar om te fietsen, deze zomer was het natuurlijk niet echt prettig met al die regen. Dat zou normaliter betekenen dat ik dan niet op de club verschijn als het regent op zaterdagochtend om 08.00 uur in Ede. In juli was er weer zo'n zaterdag en ik hoor mezelf nog zeggen tegen mijn vrouw: "Heb ik alle tijd van de wereld nu ik vakantie heb en natuurlijk regent het op de

zaterdag!" Mijn partner antwoordt hoopvol: "Dus je blijft thuis om wat aan de klussenlijst te doen?" Nu heb ik erg veel zin dus ik denk bij mezelf, als je de stelling inneemt dat je niet kunt fietsen als het al om 8.00 uur regent en je wilt je aan die stelling houden, dan zul je ook uitzonderingen moeten onderzoeken die de regel bevestigen. Kortom het regenjackie aan en ik sta zuur kijkend in mijn garage, ik was nog droog, te bedenken of ik me nog beter kan "-wapenen". Schiet me gelukkig te binnen dat ik ooit voor de Alp-d'-Huez-jubileumtocht van TCW een ouderwetse ruime blauw glimmende regenbroek heb afgeknipt tot onder de knie en die heb ik nog! Trots en redelijk droog arriveer ik een half uurtje later op de club. Terwijl ik mijn helm afdoe in de kast die vlak bij de ingang nu om de hoek staat (fijn beheerscommissie), kijkt een ervaren TCW-groep D-lid me aan en roept me toe: "Sapperdeflap Pipo, ik weet een leuk stukje voor in de Derajeur". Na de helm heb ik die broek onmiddellijk ook achter in die kast gefrommeld en me gehaast naar de B-groep achter in het clubhuis. Het regenjackie kon gelukkig om 9.00 uur uitblijven en de broek had ik zowiezo toch niet meer aangetrokken al zou het pijpenstelen geregend hebben de rest van de dag. Afgelopen zaterdag had ik met Gerrit Heida afgesproken om weereens een lange afstand te gaan fietsen bij WV Ede. De Reichswald Posbank Toer biedt de mogelijkheid om voor 180 km te kiezen. De keuze om een dergelijke afstand te gaan toerfietsen wordt bij steeds minder clubs aangeboden en ik kon natuurlijk de hoogtemeters en kilometers wel gebruiken met dat tochtje naar Italië in het verschiet. Omdat ik in verband met wat ochtendproblemen vijf minuten later aanwezig was dan afgesproken, kwamen Gerrit, Ruud en Peter me al tegemoet fietsen en ik ben meteen omgekeerd om dan maar bij de 1e pauze mijn startgeld te voldoen aan

WV Ede. We hadden er alle vier wel zin in en het tempo lag dan ook flink hoog, al zeg ik het zelf. Opvallend dat die Peter J. (u weet wel zoon van Edwin J.) al zo hard fietst en zo gemakkelijk klimt. Nou heb ik al snel elke heuvel op 30-40 kg meer te verplaatsen, maar daar profiteer ik dan ook van bergaf (hoewel dat dalen altijd veel sneller voorbij lijkt te gaan). Tot en met 140 km ging alles soepel, ik vond het parcours zeer geschikt, hoewel WV Ede een tekort leek te hebben aan bordjes, want een herhalingsbordje na elke kruising is blijkbaar bij hen nog niet zo gebruikelijk als bij TCW. Op de terugweg begon mijn maag langzaam pijn te doen en ik kreeg een misselijk gevoel. Bij de klim vanuit de Steeg de Postbank op meldde ik dit ook aan mijn medefietsters met de woorden, dat ik wat misselijk was en kalm ging klimmen. Nou u mag van mij weten, dat die laatste 40 km verschrikkelijk aanvoelden en ik wil hierbij Ruud, Gerrit en Peter danken voor hun steun en kameraadschap om toch deze voorzitter z.s.m. thuis af te leveren. Ik meld dit maar even want er zijn vele manieren van "kapot gaan" als je fietst en daar wordt soms te gemakkelijk over gesproken. Soms heb je gewoon de conditie niet, soms heb je teveel gegeven in het begin van de tocht of soms te weinig gegeten of gedronken of je bent gewoon ziek. In het laatste geval dienen we vooral goed rekening met elkaar te houden en oprechte zorg naar elkaar te tonen. Voor mij was dit geruststellend en prettig en dan weet ik ook gelijk weer waarom ik graag met TCW-ers fiets! Ik ben benieuwd of de Germaniaklimtocht ook zoveel deelnemers kent als de Reichswald Posbank Toer (565 deelnemers waarvan 125 deelnemers aan de langste afstand). Als het weer goed blijft dan moet dat lukken. Hopelijk bent u er ook bij om te fietsen, om uit te pijlen of voor de gezelligheid, want dat is er altijd TCW!

Herman Winkels

La Meusienne, de cyclo

In het vorige verslag hebben jullie kunnen lezen van de minitieuze voorbereiding die de A-groep zich heeft getroost om een zo goed mogelijk resultaat neer te zetten tijdens de cyclo "La Meusienne". Wij zijn in retraite gegaan in Vaucouleurs om ons in alle rust voor te bereiden op deze cyclo. Er heeft een ploegbespreking plaatsgevonden en de route is verkend. Uiteindelijk is het dan zondagochtend 22 mei geworden...

0600u

Wekker, opstaan, aankleden en ontbijten.

0700u

Na met een slaperige kop zoveel mogelijk koolhydraten naar binnen te hebben gestouwd zonder misselijk te worden (wat me ook wel eens is overkomen en een averechts effect op de prestaties heeft) vertrokken we met zijn allen richting de start. De weersvoorspelling was 's ochtends droog en 's middags kans op een (onweers)-bui. Onze verbazing en onzekerheid waren dus groot toen we aan de horizon zeer donkere lichten zagen met hier en daar een bliksemflits. Omdat Gerwin S met "de voiture" naar de start was gegaan (om zijn benen te sparen!) moesten we aangekomen in de startplaats de kledingkeuze voor de dag maken; beenstukken? armstukken? (regen)jasje? Elk kledingstuk betekent minder ruimte voor vocht en koolhydraten. De meesten gokten er (achteraf gezien gelukkig) op dat het op zou klaren en vertrok in zomertenu, zonder regenkleding.

0800u

We staan in het startvak en de laatste zenuwplasjes zijn gepleegd als de kerkklok 8.00u slaat. We worden toegesproken in het Frans en de strekking van het verhaal is dat de cyclo wordt opgedragen aan de burgemeester/organisator van de tocht die recentelijk is komen te overlijden. Na een mooie minuut stilte trekt het peleton zich in gang, in eerste instantie geneutraliseerd achter de organisatiewagen omdat de eerste kilometer over een smalle weg voeren waarlangs erg veel auto's geparkeerd staan.

Wanneer de weg breder wordt, gaat het los. Omdat we waren voorbereid op een "heksenketel" en "volle bak" (volgens gastheer Menno) viel het eigenlijk reuze mee.

Ook de eerste klim werd met een compleet peleton genomen. Deze klim was tijdens het voorfietsen ook niet als extreem zwaar bestempeld. We hadden ons keurig met 7 TCW-ers bij de eerste 30-50 in het peleton van 200 deelnemers genesteld zonder overdadige inspanningen die ons later op zouden kunnen breken. Tot zover geen vuiltje aan de lucht (wel nog steeds donkere wolken en zo nu en dan wat gespetter). Vlak voor de top van deze eerste klim (op het enige steile stukje) kwam echter de eerste kink in de kabel, of liever gezegd breuk. Menno brak een derailleurkabel en moest met een vast verzet 53-11 verder. Nu werd Menno wel geacht één van de sterksten en dus kopman te zijn maar dit is zelfs voor hem een tandje of wat te zwaar in het landschap rond de Meuse. En toen waren er nog 9. Het nieuws werd snel verspreid onder de TCW-ers (we waren een echt team) en na de eerste teleurstelling maar weer snel geconcentreerd op de "koers". Deze zou, volgens Menno, namelijk "ontploffend" na zo'n 15 km op de tweede en tevens zwaarste klim van de dag. Wie niet sterk is moet slim zijn en bij het voorfietsen hadden we de aanloop naar deze klim zodanig verkend dat we precies wisten in welke bocht naar links de brede, licht dalende tweebaansweg opeens zou transformeren tot een steil smal landweggetje. Om niet ingesloten te raken was het devies dus zover mogelijk vooraan zitten in deze bocht. Dat wij een goed bestuurbaar stelletje zijn blijkt wel uit het feit dat de eerste 4 renners die de bocht om gingen TCW-ers waren en bij de eerste 20 renners (waarschijnlijk) nog minstens 2 TCW-ers zaten. Het verkennen van het parcours heeft daar dus duidelijk zijn vruchten afgeworpen! "Ontploffend" deed de koers niet maar er werd wel flink aan de boom geschud zullen we maar zeggen en achterin vielen de eerste slachtoffers die het tempo net niet meer bij konden benen.

Vanaf hier reden we het ongewisse in omdat we hier het parcours niet meer kenden. Het bleek glooiend te zijn met enkele stukken wat langer bergop waardoor het op een berg begon te lijken. Op zich prettig fietsen in een groot peleton omdat je je lekker kon verschuilen op de vlakke stukken, ware het niet dat de dynamiek in zo'n peleton

Frans.

Roel.

A-grpep aan het knechten voor Annemiek.

altijd zo is dat je continu moet blijven sturen en wringen om je plaats te behouden en niet binnen de kortste keren 30 plekken verder naar achter te rijden.

1000u

Het zenuwplasje voor de start bleek niet voldoende om de blaas tot aan de finish in balans te houden, maar ja het was zo'n fijne (kop)groep. Nu had ik enkele, meer ervaren, cyclorijders een half uurtje eerder een truc uit zien halen die ik wel dacht te kunnen nadoen. Deze gaat als volgt: Je demarreert als een speer en neemt 200 meter voorsprong, hierna knijp je bruusk in de remmen terwijl je de berm instuurt. Op het moment dat het peleton passeert ben je al bezig om de berm te voorzien van wat broodnodig vocht (ook daar was het al lang droog). Geïntimideerd door zoveel zelfvertrouwen houdt de kopgroep een beetje in waardoor de "opgeluchten" weer eenvoudig in het peleton aan konden sluiten.

Mijn versie ging iets anders; Het demarreren betekende uiteindelijk 2 kilometer op kop sleuren om dan tot de ontdekking te komen dat de hele groep niet 200 meter achter je rijdt maar op een lint in je wiel hangt...

Toch maar gestopt, want ja de nood was ondertussen hoog, waarna de groep zonder blikken of blozen hetzelfde tempo doorrijdt. Na een haastige plas weer terug op de fiets en dan tot de ontdekking komen dat de groep net door een dorpje is gereden en dus volledig uit zicht is verdwenen door de verschillende bochten waarbij de plaatselijke bevolking niet aangeeft welke kant een eenzame fietser uit Wageningen op moet, zonder hier eerst vertwijfeld om te zijn gevraagd ("QUELLE DIRECTION???"). Na een 10 minuten buffelen uiteindelijk toch weer aangesloten in de kopgroep alwaar ik even moest bijkomen achterin deze, nog steeds grote groep.

Achterin zo'n grote groep is de dynamiek niet echt ontspannen. Er wordt soms hard geremd om daarna even hard weer op te trekken. Even een moment van onoplettendheid en je rijdt zo bij je voorganger binnen, of er komt iemand bij jou binnengereden. Dus maar weer snel een heel stuk naar voren in de groep. Hierbij passeerde ik Bert die ik nog even meldde dat het voorin veel ontspannener fietsen was en de tempowisselingen veel kleiner en minder abrupt. Bert zag het nut er niet zo van in volgens

mij, wat achteraf een erg foute inschatting is gebleken. Ik hoorde na de finish dat zo'n 10 minuten later Bert in een afdaling, tijdens een uitwijkmanoeuvre om twee gevallen heen, zelf het evenwicht verloor en hard op zijn linkerschouder belandde met de standaardblessure tot gevolg: Sleutelbeenbreuk! Gerwin D heeft nog even assistentie verleend maar zag al snel dat Bert in goede handen was en hij verder niets meer kon doen. Gerwin heeft hierna een groot deel van de tocht alleen gefietst wat het extra zwaar maakte voor hem.

1030u

Omdat het in de ochtend nog een keer stevig had geregend en de temperaturen niet tropisch waren was de zweetproductie niet al te groot zodat de tweede post op 85 km zeker afdoende zou zijn om de bidonnen nog een keer te vullen. Helaas: even een momentje van onoplettendheid en de post was er al terwijl ik, helemaal aan de andere kant van de weg, in het peleton voorbij zoefde. Dilemma: Doorfietsen naar de volgende post, 50km verderop, of keren! Eén bidon bleek nog bijna vol en de andere was ook nog niet helemaal leeg dus snel besloten om toch maar niet in de remmen te knijpen. De meeste andere TCW-ers hadden hetzelfde probleem en waren de post al gepasseerd voordat ze hem zagen. Alleen Frits had de post op tijd opgemerkt en een grote fles water gescoord. Deze heeft hij verdeeld onder de om hem heen rijdende TCW-ers, waar ik er helaas niet één van was. Hij had trouwens als kopman deze knechtenrol op zich genomen omdat hij lek had gereden en, na 40 km in de achtervolging te hebben gereden, een stukje had afgestoken om weer aan te sluiten bij de kopgroep. Uiteindelijk zou hij zijn rugnummer bij de finish afspelden om niet in de uitslag te worden opgenomen.

1200u

Op hangen en wurgen en zonder water nog steeds in de eerste groep (als laatste met een rustig brommende Goldwing-motor achter me) eindelijk aangekomen bij de laatste ravito op 40km van de streep. Voor me zag ik Thiemo en Annemieke ook in de remmen knijpen om hun

Pastaparty.

SPINNING: DE IDEALE CONDITIETRAINING

AANBIEDING VOOR LEDEN VAN TCW

Spinning is de ideale indoor fietstraining voor jong en oud. De gedreven instructeurs van Sportcentrum De Plataan geven dagelijks meerdere lessen op verschillende niveaus en je kunt komen op het tijdstip dat jou het beste uitkomt. Wil jij ook de komende winter je fietsconditie op peil houden? Maak dan gebruik van de winteraanbieding voor TCW leden:

6 maanden (van 1 oktober tot 1 april) 1x per week spinningtraining voor slechts € 29,50 per maand (i.p.v. € 41,50).

Meedoen?

Maak dan snel een afspraak voor een gratis proefles en schrijf in!

SPORTCENTRUM DE PLATAAN

Plataanlaan 1 • Wageningen • 0317-414114
www.sportcentrumdeplataan.nl

Netpulzzz Service en betaalbare prijzen!

Computers, laptops en randapparatuur

Onderhoud en reparatie

Particuliere en zakelijke markt

**Ook voor uw relatiegeschenken kijk op
<http://www.netpulzzz-relatiegeschenken.nl>**

Netpulzzz V.O.F. - Nudepark 122 - 6702 DX Wageningen
Tel: 0317 - 41 14 13

Web: <http://www.netpulzzz.nl> - Email: info@netpulzzz.nl
Openingstijden: ma t/m vr 9.00 - 17.30 en za 09.00 - 14.00

bidonnen nog een keer te vullen. We waren de enigen uit de kopgroep van zo'n 35 personen! Na een (super)snelle pitstop snel weer op de fiets om de kopgroep ongeveer één kilometer voor ons te zien rijden en aan te pikken in een groepje gelosten met de gedachte om gezamenlijk te kijken of we terug konden komen bij de kopgroep. Laat ik het zo zeggen; deze mannen waren niet uit luxe gelost wat betekende dat wij als TCW-ers de groep mochten trekken. Annemieke gaf direct aan dat het "op de kant" moest om zoveel mogelijk "zuigertjes" te lossen. Dit had tot gevolg dat we aan de linkerkant van de weg tegen de berm aan reden en er uiteindelijk slechts twee mannen achter mij, bij machte bleken om het tempo van Thiemo en Annemieke te volgen. Na de eerste bidon in één keer leeg te hebben gedronken voelde ik langzaam mijn krachten weer wat terugkeren zodat ik uiteindelijk ook nog heel wat kopwerk heb kunnen verrichten maar de kopgroep hebben we nooit meer bereikt.

Ik wil er echter wel even bij vermelden dat we in de 20 km achtervolging wel degelijk dichterbij kwamen en zelfs zijn genaderd tot zo'n 500 meter. Hierna ontbrandde vooraan echter de finale strijd en zagen we de groep langzaam uit beeld verdwijnen.

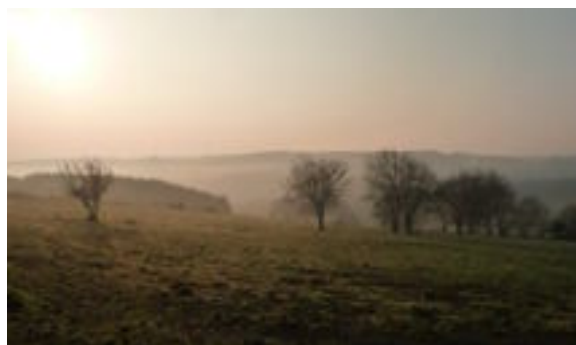
12.45u

De laatste 15 kilometer hadden we de dag ervoor verkend en ik kan jullie verzekeren dat het erg prettig is om de omgeving te herkennen en te weten dat je er bijna bent. Deze laatste kilometers hebben we ook nog zo hard mogelijk doorgefietst waarbij ik uiteindelijk in één van de laatste echte klimmen nog tegen een kramp in een hamstring aanfietste die gelukkig snel wegtrok zodat ik in de afdaling weer aan kon sluiten bij mijn teamgenoten. In de laatste kilometers was ik vooral bevreesd dat de twee "zuigers" ons op de streep nog zouden inpakken. Hierdoor miste ik het pact tussen Annemieke en Thiemo om gezamenlijk over de streep te gaan en perstte ik er vlak voor de finish nog een sprint uit die geen sprint mocht heten maar waar gelukkig niemand meer op kon of wilde antwoorden. Om 1310u was hiermee La Meusienne voor mij volbracht.

Zoals gezegd zaten Thiemo en Annemieke direct bij mij en volgden Roel, Frans en Frits op een luttele 3 minuten. Gerwin en Gerwin volgden vlak na elkaar op een kleine 3 kwartier. Met Menno aan de finish om ons binnen te halen en Bert in het ziekenhuis in Bar le Duc waren we dus allemaal "accounted for".

Na nog 10 km uitfietsen naar Vaucouleurs, douchen, opruimen en laatste dingen inpakken konden we rond 1730 de thuisreis aanvaarden. Hierbij nog een stukje file gedaan om daarna bij de best frietencaravan in de omgeving van Martelange een Belgische patat te eten om uiteindelijk net voor middernacht, moe maar voldaan, weer thuis te zijn. En zo kwam er een einde aan een enerverend weekend dat, wat mij betreft, zeker voor herhaling vatbaar is.

Ton van Erp

MTB-Weekend: 4-6 november

Na een zeer geslaagd MTB-weekend eind augustus (van horen zeggen), zijn de voorbereidingen voor het volgende schitterende off-road evenement alweer in volle gang. Dit zal het eerste weekend van november plaatsvinden; **4 t/m 6 november.**

De locatie is al bekend: De herberg '**Les Etables**' (<http://www.lesetables.be/>) in het gehucht **Bonnerue (nabij Houffalize)**. In tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden (nl. 'De Stallen') is het een zeer goede en mooie herberg. Dit is niet van horen zeggen; dit is door mij en mijn persoonlijke assistent getest!

Kosten voor het weekend zullen tussen de 65 en 75 euro liggen, afhankelijk van het aantal deelnemers. Wat krijg je hier allemaal voor:

- 2 overnachtingen
- 2 keer ontbijt
- 2 diners
- koffie en/of thee gedurende het weekend
- gebruik van sauna en jacuzzi (lekker bubbelen)

Het maximum aantal personen ligt op 27 personen.

Reserveer je plek dus snel en schrijf je in op het clubhuis of via het forum.

Voorts is er nog een mogelijkheid om een clinic te volgen op de zaterdag. Deze clinic zal worden verzorgd door het Cube Nutswerk MTB team (<http://www.cubenutswerk-team.nl>), indien er minimaal 8 deelnemers zijn. De clinic kan worden opgesplitst in een 'beginners' groep en 'gevoorderden' groep en kan daarom voor iedereen interessant zijn. De professionele begeleiders kunnen je alles vertellen over de technieken van het mtb-en. In de ochtend wordt er veel uitleg gegeven op ons eigen mini bike park parcours. In de middag wordt er een tocht gemaakt onder begeleiding.

Kosten voor de clinic bedragen € 35,00 p.p., daarbij is een lunch in de herberg inbegrepen.

Wil je deel uit maken van dit nu al legendarische MTB-weekend? Schrijf je dan in op het clubhuis of via het forum. Geef dan ook meteen aan of je de clinic wilt volgen, en zo ja, in welke groep (beginner of gevorderd).

Thiemo Schuurman

Gerjohn en Marnix na gedane arbeid

Jeroen van Roekel voelt pas nattigheid als-ie droog komt te staan

Mountainbikeweek- end Theux

Vroege herfstvertelling

In een mountainbike weekend draait het niet alleen om fietsen. Er wordt natuurlijk zo af en toe een drankje gedronken en tijdens het fietsen wordt er ook goed rondgekeken naar de prachtige natuur. Dit laatste was zeker tijdens de herfstige omstandigheden zeer leuk om te doen.

In de bossen rond Theux had namelijk een paddenstoelenexplosie plaatsgevonden. De gids van de A+++ groep was dat ook opgevallen. Elke paddenstoel waar wij langs fietsten

werd enthousiast aangewezen. De-
genen die zich zo gelukkig mochten
prijzen in het wiel van gids Albert te
rijden, kregen dan ook buiten alle
paddenstoelen om allerlei prachtige
toeristische feitjes te horen. Helaas
was niet iedereen even fit om con-
stant in het wiel van Albert te rijden,
dus kwam het er min of meer op neer
dat Anton constant in bij hem in het
wiel reed. Een paar uurtjes in het wiel
van Albert had een effect wat nie-
mand had verwacht. Waarschijnlijk
door het zweele Vlaamse accent, of
de lekkere geur, werd Anton steeds
enthousiaster over de gids. Ineens
had hij interesse in beekjes en boom-
pjes waar hij nooit eerder naar geke-
ken zou hebben. De rest van de groep

reed op een veilige afstand en keek
naar het koppel. Om de zoveel tijd liet
Anton zich weer een stukje afzakken
om te melden dat je uit een bepaald
beekje kon drinken, en hoe geweldig
het niet was dat Albert dat wist. Dit
was natuurlijk een goede bron voor
veel grappen. Na de laatste rit was het
zelfs zover gekomen dat de fiets van
de gids werd schoongemaakt door
Anton. Het mag duidelijk zijn, wan-
neer je een gids tevreden wil houden
zodat ons misschien nog een keer wil
leiden door de bossen van Theux en
Spa, dan moet je Anton mee nemen!

Francis Schaefers

Facts, figures en fabels

TCW MTB-uitje 26 t/m 28 augustus 2010

- 3 groepen (A+ t/m A+++)
- 14 deelnemers (w.o. 13 vrijwillig)
- 1 ontsnaptingspoging (hangende pootjes teruggekeerd)
- 2 gidsen, de onvolprezen Albert & Stephane van VTT Spa (www.spavtt.be)
- 0 paarden
- Bestemming Desnie, onder Theux
- Verreden kms per dag: tussen de 40 en 70 (max 1700 en 1400 hms)
- Weersomstandigheden: kon niet beter (bron J. van Roekel)

DeMeubeltopper

Voor al uw woon- en slaapcomfort
Grandioze meubelshow

UW MATRAS OP MAAT? DE MEUBELTOPPER. 3 DAGEN LEVERTIJD.

Enorme keuze uit: Bankstellen, kasten, eethoeken, kleine meubelen, koloniaalmeubelen, slaapkamers, bedden, boxsprings, matrassen, lattenbodems, hoofdkussens, dekbedden, stapelbedden, onderschuifbedden, glasmeubelen, tafel op maat, decoratie, whitewasmeubelen, hoogglans meubelen (wit en zwart), teakhout, beuken, slaapbanken, verlichting, laminaat, computer en lcd meubelen en enorme keuze uit relaxfauteuils en opstapstoelen, schilderijen, spiegels, witgoed, antiek en nog veel meer.

VOLOP NIEUWE COLLECTIE MEUBELN

Mennonietenweg 15, 6702 AB Wageningen

Telefoon: 0317 - 45 38 97, Fax: 0317 - 45 33 72

www.demeubeltopper.nl

www.glasmeubeltopper.nl

Annemiek van Vleuten wint de wereldbeker!

In het meinummer van de Derajeur had ik al gemeld dat Annemiek een fantastische overwinning had behaald in de Ronde van Vlaanderen. Als gevolg daarvan kwam zij ook aan de leiding in het klassement van de wereldbeker. Dat was aan het begin van het seizoen en het was natuurlijk de vraag of zij erin zou slagen om die eerste plaats vast te houden. In de eerste wedstrijd na Vlaanderen lukte dat prima met een vierde plaats in de wereldbekerwedstrijd in China, maar het seizoen was toen nog pril en er waren veel kandidaten die graag haar positie zouden willen overnemen. Hoe ging het verder?

Na wat kleinere koersen volgde begin juni de volgende WB-wedstrijd in Valladolid. Een dertiende plaats en een zege voor Marianne Vos die de leiding van Annemiek overnam. Geen ramp want het WB-tricot bleef in de ploeg. Toen de Bira, de etappewedstrijd in Baskenland. Het begin was nog aardig met een vijfde plaats maar daarna werd het iedere dag wat minder met zelfs een opgave tot slot. Niet fit was de conclusie. Geen mentale kwestie maar een fysieke zou later blijken. Er was iets niet goed en er volgde onderzoek. Er waren vermoedens maar het was wachten op de uitslag. Die kwam na het NK in Ootmarsum waar ik samen met Jan VDS mocht meemaken dat Marianne Vos afgetekend kampioen werd en Annemiek na een verdienstelijke achtste plek reed. Niet gek als je weet dat je morgen uitslag krijgt en je voelt dat er iets niet helemaal goed is. Die uitslag van het onderzoek viel ook niet mee. Wederom problemen met de doorbloeding, nu in het andere been. Vooral in meerdaagse wedstrijden met veel klimwerk zou dat merkbaar kunnen zijn. Maar het seizoen gaat gewoon door en wacht, net als de Tour, op niemand. De volgende grote wedstrijd was de Giro. Geen noemenswaardige uitslagen – dat werd ook niet verwacht – maar wel een geweldige Marianne Vos als winnaar en Annemiek in ‘de bus’. Het doel was vooraf duidelijk: je niet bovenmatig inspannen in de zware bergetappes, voor de ploeg, lees Vos, rijden en misschien nog een dagsuccesje meepikken. Die waren er met één vijfde en twee zesde plaatsen. Niet onaardig, zeker niet na de teleurstellende Bira, maar in normale doen had er zeker een etappe ingezet zoals je van een nummer twee in het WB-klassement mag verwachten. Door de aansprekende resultaten van dit seizoen nam de naamsbekendheid evenredig toe. Dat resulteerde in een gastoptreden bij De Avondetappe van Mart Smeets, samen met onder andere Henk Lubberding. Een publicitaire bekroning voor de behaalde resultaten, want ook al heeft iedereen een mening over Smeets; feit is dat hij nog altijd een anchorman is van de Nederlandse TV en dat het een heel goed bekeken programma is met interessante gasten uit de wieler- en andere wereld. Zo goed bekeken dat de NOS terug is gekomen op het besluit om dit jaar met het programma te stoppen.

Daarna werd het relatief stil rond Annemiek. Dat kwam omdat er na de Giro even geen echt grote koersen voor haar op het programma stonden. Dat betekende trainen hier in Nederland maar ook in Sicilië tijdens een break in de vorm van een vakantie met onder andere Marianne Vos en Loes Gunnewijk. Een prachtige gelegenheid om de accu weer op te laden. Tijdens de volgende WB-wedstrijd, de Open de Suède Vargarda in Zweden mocht ze laten zien of dat was gelukt. Meer dan gelukt zo bleek, want na Vlaanderen behaalde Annemiek hier haar tweede WB-zege na een furieuze sprint waarin ze Ellen van Dijk en Nicole Cooke achter zich wist te laten. Een bevestiging dat de vorm er weer was en dat ze, zeker in eendaagse wedstrijden, er weer bij hoorde. Om met haar eigen woorden te spreken: ‘Een super mooie overwinning en een mooie opsteker, nadat ik het de laatste tijd wat moeilijker had’. Met die eerste plek werd ook meteen de eerste plaats van Marianne Vos weer overgenomen. Op dit moment staat Annemiek aan kop met 287 punten en Marianne Vos op twee met 280 punten. Nummer drie is Emma Johansson met 213 punten. Normaal gesproken is die eerste plaats voor Annemiek of Marianne. In theorie kan het alleen nog mis gaan als Johansson de laatste WB-wedstrijd in Plouay op 27 augustus wint en Annemiek niet bij de eerste twintig rijdt. Gezien het getoonde vormbehoud in de etappewedstrijd Trophée d’Or met een derde plek in het eindklassement, ga ik daar niet van uit. Als deze Derajeur op de mat valt, kan het maar zo zijn dat zij na Marianne Vos de tweede Nederlandse dame is

Plantsoen 44
tel. (0317) 421225
info@jeltes-tenhoor.nl

Jeltes ten Hoor

... voor wonen met persoonlijkheid ...

www.jeltes-tenhoor.nl

Wageningen

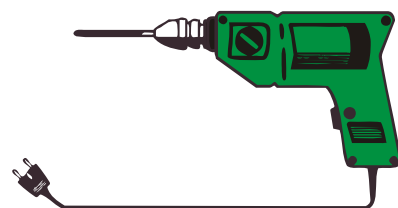
Mobiel: 06 42498141

E-mail: info@beautywageningen.nl
Internet: www.beautywageningen.nl

Alleen op afspraak

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Nude 54-k Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager.nl

SFW
Stichting

Sponsoring & Fondswerving Wageningen

STICHTING.SFW@GMAIL.COM

Tel. (0317) - 45 07 30 Fax: (0317) - 450731

die de wereldbeker wint. En wat misschien nog veel meer zegt: de eerste TCW-er sinds het ontstaan van deze prestigieuze club.

Trainen met Annemiek

Als je de wereldbeker wilt winnen, moet je veel trainen. Dat gebeurt in overleg met de ploegleiding en aan de hand van een persoonlijke trainer. Vroeger was het vooral kilometers maken maar nu gaat dat veel gericht aan de hand van trainingsschema's die gebaseerd zijn op wetenschappelijke inzichten. Het is niet aan mij om dat allemaal te bespreken, maar één aspect kan ik er wel uit lichten. Annemiek rijdt af en toe achter mijn (motor)scooter. Aanvankelijk deden we dat op de dijk langs de Rijn, maar tegenwoordig hebben we een vast parcours dat begint bovenaan de Hollandseweg en voert via Papendal naar Otterlo en Hoenderloo met als slotstuk de weg met het fietspad langs de A50. Van haar trainer moet ze dan vaak 'blokjes' sprinten. Die blokjes variëren van 120 tot 10 seconden en dan is het echt volle bak gaan. Dan gaat het niet om snelheid maar om hartslag en vermogen die onder andere worden weergegeven op haar tellertje. Natuurlijk ook snelheid, maar dat is op dat moment niet belangrijk. Na de training geeft de computer keurig alle uitslagen van de voorbije training. En dat is weer een indicatie van de fysieke gesteldheid en de vorm. Daarnaast traint ze regelmatig voor zichzelf. Daarin zitten ook blokjes die ze zelf uitdenkt. Een van die blokjes is een stuk van de Keijenbergseweg. Het parcours heeft een lengte van 1750 meter en loopt van het bruine bord met Everwijnsgoed links van het fietspad tot bovenop de top van de helling waar de vlaggenmast staat op het grasveld voor het asielzoekerscentrum. Dat neemt zij dan een aantal keren volle bak, soms wel zeven keer of acht keer achtereen, waarbij zij de tijd opneemt. Natuurlijk heeft zij daar een PR. Helaas mag dat van ploegleider Jeroen niet openbaar gemaakt worden met het oog op de concurrentie die dit blad na publicatie meteen van de website plukt en met rode oortjes doorpluist. Maar toen ik het hoorde, kon ik niet laten om zelf een PR neer te zetten en dat mag van Jeroen wel vrij gegeven worden. Mijn eerste poging leverde een aardige 4.05 op; de tweede 3.40 en de derde 3.33 met een hartslag van 183 en een tegenwind van 2 meter per seconde en die tijd is volgens niet met name te noemen kenners heel scherp. Bescheiden als ik ben, schat ik in dat menig B- of C-rijder hier de handen vol aan heeft. Van de D-groep zie ik voorlopig alleen Gerard Wesselskamp dit record verbeteren. B- en C-rijders moeten onder de 3.20 rijden, anders tellen ze niet mee. Van de A-rijders verwacht ik een tijd onder de 3 minuten anders zijn ze het predikaat A onwaardig en worden ze uit de A-groep verbannen. Met goedvinden van Jeroen mag ik één tijd van Annemiek wel doorgeven: achter de scooter reed ze onlangs 2.24. Daar komt niemand aan dat is zeker, maar het is voor een aantal een mooie tijd om op kapot te gaan. Ik voorlopig even niet.

U snapt het: hier ligt een uitdaging. Ik ben benieuwd of er TCW-ers zijn die de handschoenen oppakken. Natuurlijk zullen er zijn die het wel proberen maar niet onder mijn tijd weten te duiken en mij dat nooit laten weten. Dat zullen er waarschijnlijk velen zijn. Desondanks kijk ik uit naar de reacties. Ik verwacht een volle mailbox met verbeteringen. Op die manier weten we van elkaar waar we ongeveer staan binnen TCW. Van Annemiek weten we het mondiaal gezien al: nummer een of twee in het eindklassement van de wereldbeker, daar ga ik vanuit. Iets waar zij heel trots op mag zijn en wij een beetje met haar.

Berrie Ruijling
berrie@ruijling.nl

Foto's: Open de Suède Vargårda
Bron: womenscycling.net

Naschrift:

Het ongelooflijke is inderdaad gebeurd. Mede dankzij fantastisch achtervolgingswerk van Marianne Vos, die een gat van veertig seconden naar Emma Pooley ongeveer in haar eentje dicht reed, werd de laatste wereldbekerkoers in Plouay ongeveer een kopie van Vlaanderen. Op het moment dat Pooley, 5 km voor de finish, werd ingerekend, demarreerde Stevens en sprongen Annemiek en Chantal Blaak naar haar toe. Blaak moest lossen en Stevens reed door met Annemiek in haar wiel. Stevens is geen sprintster en doordat zij maar bleef rijden, kon Annemiek al ruim voor de streep haar handen in de lucht steken om haar derde wereldbeker en de definitieve winst in de wereldbekercyclus te vieren. In de eindstand staat Annemiek eerste met 362 punten en Marianne Vos tweede met 315 punten. Kijk voor foto's en reacties op www.annemiekvanvleuten.nl

La Beaume Drobie

Zaterdagmorgen 28 mei 2011 zitten Liesbeth en ik om 8.30 uur rustig te ontbijten en nemen we alle tijd om onze voorbereidingen te treffen voor de cyclo die ons vandaag te wachten staat. We zijn gisteren in het begin van de middag bij ons hotel in Valgorge aangekomen in de verwachting dat we wel enige drukte zouden aantreffen, maar daar was in het geheel geen sprake van. één andere fietser was zijn fiets uit de auto aan het halen en er liepen wat inboorlingen op leeftijd rond die zojuist een feestmaal achter de kiezen hadden. Het was op voorhand al duidelijk dat La Beaume Drobie een kleinschalige cyclo zou zijn met vooral een regionaal deelnemersveld; dat was een van de redenen om ons oog op deze tocht te laten vallen. De andere reden is de prachtige omgeving en het magnifieke parcours door de gorges van de Beaume en de Drobie, 2 kleine riviertjes in het zuidwesten van de Ardeche.

Van wedstrijdspanning is bij het ontbijt nauwelijks sprake. De start is pas om 10.00 uur, op 3 km van het hotel, dus we hebben alle tijd. Hooguit maakt Liesbeth, met startnummer 1 natuurlijk iemand van wie het nodige verwacht wordt, zich enige zorgen over de zwaarte van haar parcours van 90 km en 1.600 hoogtemeters. Mijn startnummer 505 verplicht me tot niets en ik kan dan ook ontspannen uitkijken naar de 135 km met 2.500 hoogtemeters. Vrijdagmiddag hebben we na aankomst een klein rondje gereden waarbij we o.a. de laatste 15 km van het parcours verkend hebben, iets dat een verstandige zet bleek te zijn omdat dit nog een pittige klim en een smalle afdaling blijkt te bevatten waarvan het reuze handig is als je weet wat je nog te wachten staat. Na dit rondje zijn we naar de plaatselijke camping gereden waar we ons konden inschrijven voor de cyclo en waar de volgende ochtend de start zou zijn. Geen chip maar alleen een rugnummer en een pastabon. De volgende dag levert de teruggave van het rugnummer nog een fraaie zak met kado's (plaatselijke wijnen en een petje) op; dat alles voor een inschrijfgeld van € 25,-.

De late start biedt ons zelfs nog de gelegenheid om na het ontbijt in alle rust de bidons te vullen, uitgebreid te gaan toiletteren om daarna nog een kopje koffie bij het plaatselijke terras te gaan drinken. Rond 09.30 uur gaan we dan toch naar de camping voor de start, maar daar aangekomen is nog absoluut niet zichtbaar waar gestart gaat worden. De deelnemers fietsen allemaal wat heen en weer of staan gezellig te kletsen totdat 10 minuten voor tijd duidelijk is waar de startstreep ligt. Iedereen stelt zich in alle rust op en na 5 minuten staat er een peloton van ruim 150 renners klaar voor de start van de lange afstand en heb ik een mooie startpositie op de 3e rij. Liesbeth moet nog even geduld hebben voor de start van de 90 km.

Tijdens het ontbijt heb ik nog eens het profiel van vandaag bestudeerd: voor de 135 km staan 3 korte klimmen van ± 5 km en een lange klim van 21 km op het menu; geen steile stukken maar lekkere lopertjes over veelal 'witte' weggetjes. Het beloofde profiel blijkt in ieder geval te kloppen. Na de start dalen we eerst 4 km vals plat af om dan te beginnen aan de eerste klim van zo'n 7 km. Het is makkelijk om vooraan te blijven en in de klim kan ik me makkelijk op de voorste rij handhaven tot blijkt dat de motards waar we braaf achteraan rijden nog niet zo behendig blijken te zijn met hun GPS. We zitten op de verkeerde weg en moeten 2 km terug afdalen om weer op de route te komen! Omdraaien dus en in plaats van op de kop te rijden, zit ik met mijn mede koplopers nu helemaal achteraan. Dat betekent op het smalle weggetje dringen om weer langs het hele peloton te komen, maar voor het eind van de klim is de orde weer hersteld en rijdt iedereen weer op de plek waar die zich thuis voelt. Na de afdaling blijken we met een groep van zo'n 30 man los te zijn van de rest.

Een volgende klim van 6 km brengt weinig verandering in de koers; ik rijd weer mooi vooraan mee en wordt een aantal malen door een fotograaf van het tijdschrift 'Cyclosport' op de korrel genomen. Aan de vooravond van de cyclo waren Liesbeth en ik al geïnterviewd door een

Het is leuk fietsen in de fraaie Ardèche.

Menno op kop in de achtervolgende groep.

reporter van dat blad; dat wordt dus in juni / juli opletten (en inderdaad staat er in het augustus-nummer een reportage over deze cyclo met een aantal foto's waarop TCW fraai in beeld is). Na een tamelijk vlak stuk waarin we o.a. dwars door het gezellige Joyeuse rijden, beginnen we aan de lange en beslissende klim naar Loubaresse (1142m) waarin het spel goed op de wagen gaat. Zes man springen weg en zien we niet meer terug; ik fiets in een tweede groepje van 5 naar boven. Daar wacht ons een prachtig uitzicht waar niet iedereen voldoende van weet te genieten; het is jakkeren geblazen en we storten ons in de spectaculaire afdaling naar Sablières in de gorges van de Drobie. Tot mijn verbazing zie ik daar Liesbeth, mijn collega buitenlandreporter, die maar net op tijd ons groepje op de foto weet te zetten. Uiteraard geen tijd om te stoppen en in te gaan op haar avances; het peloton wacht op niemand...

Naar later blijkt, heeft ze een parcours voor de kiezen gekregen dat aanzienlijk zwaarder was dan vooraf was voorzien en stond ze in Sablières uit te blazen van een klim van ook al ruim 20 km. Het laatste klimmetje van 5 km dat dan nog volgt hadden we dan wel de dag ervoor verkend maar dat neemt niet weg dat als de fut eruit is, ook dat nog een behoorlijke klim blijkt te zijn. Zo dood als een pier komt ze na 4 uur en 38 minuten over de streep. Het was dan wel 'slechts' 90 km maar wel met ruim 1.600 hoogtemeters.

Na het zien van deze charmante fotografie heb ik weer extra energie en kom de laatste klim vrij gemakkelijk op. Prettig als je precies weet wat er nog komt en dat geldt ook voor de laatste smalle afdaling. Dan rest nog 3 km vals plat terug naar de camping alwaar de organisatie met een deskundige handmatige tijdmeting de tocht waardig afsluit. Ik kom als 9e in het 'scratch' klassement negen

De gelukkige winnaar bij de 50-plussers.

minuten na de winnaar over de streep in 4 uur en 14 minuten (31,8 km/uur) en heb zowaar voor de 3e keer in mijn toch prille 50-plus carrière het ouwe lullenklassement gewonnen. Wat een geluk dat bij de prijsuitreiking de keuze wordt geboden uit een fraaie beker of een Magnum plaatselijke wijn; lang daarover nadenken hoeft niemand van het erepodium 50-plus.

Het lijkt wellicht wat dwaas om voor een cyclo een weekendje op en neer te rijden naar de Ardeche maar deze cyclo is dat meer dan waard: een fantastisch mooi parcours met vrijwel geen verkeer, mooi lopende klimmen, prachtige dorpjes, schitterende uitzichten en een kleine maar goed verzorgde organisatie met leuke kado's als aandenken. Het creëert het ware vakantiegevoel en voelt aan alsof we een week weg zijn geweest. Wanneer gaan we weer?

Meer info is te vinden op de site: <http://beaume.drobie.voila.net/>

Menno Bartlema

Activiteitencommissie op scherp

De TCW-barbecue is nog niet achter de rug of de activiteitencommissie is al weer druk doende met de voorbereidingen voor het winterseizoen. Na maanden zonder klaverjassen en biljarten staan de leden van deze illustere commissie op scherp om toe te slaan op de kaartavonden en het officiële TCW-biljartkampioenschap. Wil je dus enige kans maken op een van de fraaie prijzen, dan is het zaak om onderstaande data in je agenda te noteren en onverwijld op trainingskamp te gaan. Dit is het programma:

Vrijdag 14 oktober 2011	Aanvang 20.00 uur	Kaartavond no.1	Clubhuis
Vrijdag 11 november 2011	Aanvang 20.00 uur	Kaartavond no.2	Clubhuis
Vrijdag 25 november 2011	Aanvang 20.00 uur	Wijnproefavond	Clubhuis
Vrijdag 16 december 2011	Aanvang 20.00 uur	Kerstkaarten	Clubhuis
Zaterdag 07 januari 2012	Aanvang 20.00 uur	Nieuwjaarsreceptie	Clubhuis
Vrijdag 20 januari 2012	Aanvang 20.00 uur	Kaartavond no.4	Clubhuis
Dinsdag 14 februari 2012	Aanvang 20.00 uur	Biljarten en darten	Clubhuis
Vrijdag 02 maart 2012	Aanvang 20.00 uur	Kaartavond no.5	Clubhuis
Vrijdag 30 maart 2012	Aanvang 20.00 uur	Paasbingo	Clubhuis

De activiteitencommissie

Stadsbrink 1h - 6707 AA Wageningen

Tel. 0317-42 54 44

Fax 0317-41 94 85

E-mail mix@planet.nl

VOORDEELPAS 50+ besteding
boven de 10 euro 10% korting
Gratis parkeren voor de deur

van de Wetering
tweewielers bv

Harnjesweg 86

6706 AV Wageningen

Telefoon 0317 - 41 29 02

www.vandewetering2wielers.nl • vandewetering2wielers@wanadoo.nl

Het adres voor fietsen van het merk

Gazelle

BATAVUS

koga miyata
THE QUALITY PEOPLE IN CYCLING

WOUDENBERG

wijnhandel

*Een wereldwijd assortiment
wijnen en gedistilleerd*

Junusstraat 57-59 Wageningen tel. 0317-412301

Massagepraktijk Valentijn

Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66

e: mpvalentijn@gmail.com

i: www.mpvalentijn.nl

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie
triggerpoint therapie

WAGENINGEN UR

For quality of life

Amstel Gold Race Experience

23 juli was het zover, met een 11 tal personen van de D-groep reden we naar Limburg om de Amstel Gold Race Experience te gaan fietsen. Jawel, ook de D-groep houdt ervan om af en toe eens een uitdaging aan te gaan. En een uitdaging was het. Voor Gerard B, Karel en Mirjam was het een eerste kennismaking met het Limburgse heuvelland op de racefiets.

We hadden een arrangement geboekt, de auto konden we vrij parkeren, omkleden in de sporthal en ook eerst lekkere koffie met echte limburgse vlaai, daarna de fiets op. Onze spullen konden we bewaakt achter laten. Het miezerde een beetje en we waren bang dat het harder zou gaan regenen maar dat viel erg mee. De routes zijn bijzonder goed uitgepijld, er zijn 3 lussen te fietsen die samen de gehele Amstel Gold race beslaan.

De rit begon met de Cauberg, eigenlijk even net iets vroeg, de spieren waren nog niet warm genoeg maar we kwamen allen toch vrij snel boven. Gelukkig konden we ons toen even een beetje warm fietsen voordat de volgende klim de Wolfsberg kwam.

We hadden het goed naar ons zin en het tempo was goed te noemen. De Loorberg was al aardig pittig en de Schweiberg was lang maar er waren er natuurlijk een paar die altijd als eerste boven wilden zijn, de anderen zwoegend achter zich latend. Soms om jaloers op te worden. Maar wanneer je een goede cadans hebt gaat het best goed en kom je ook boven. Moeilijker ging het op Cemerig dat was een doorbijter, eigenlijk waren we wel weer aan koffie toe maar daarvoor moesten we eerst de Vaalserberg slechten. Op het drielandenpunt was het genieten van de koffie en weer een stuk vlaai. Twee van ons hadden het beter bekeken en een heerlijke wafel met kersen en slagroom genomen.

Cisca had haar GPS op de fiets laten zitten en werd daarvoor afgestraft. Toen ze buiten kwam bleek de gps verdwenen. Na wat zoeken binnen en buiten kwam de aap uit de mouw. Wim had hem meegenomen toen hij naar binnen ging. Een hele opluchting en weer een lesje geleerd waar nu wel weer om te lachen valt.

De tweede helft van de route had nog heel wat heuvels petto, met oa de Gemmenicherberg, de Gulpenerberg, de Kruisberg en de Eysweg (naast eyserbos), de Hulsber-

g Vrakenberg en als sluitstuk de Keutenberg. Trots als we waren dat ook die door iedereen werd gehaald behalve door Mirjam. Maar dat was wel een beetje logisch, zij heeft een compact en nog niet zo gewend om daar stijl mee omhoog te rijden. Volgende keer redt ook zij het.

Op weg van Schin op Geul naar Valkenburg kregen we te maken met een wolkbreuk en in een rap tempo fietsten we naar de Sporthal waar we kletsnat aankwamen. Na een drankje een lekkere douche genomen en de afsluitende tijdrif van de tour bekeken. Ondertussen werd er voor ons een heerlijke pastamaaltijd bereid die we met zeer veel smaak hebben opgegeten.

Een zeer geslaagde dag, het arrangement zorgt ervoor dat je lekker relaxt, begint en eindigt. Een echte aanrader waar we Maria als organisator dankbaar voor blijven.

Cisca

Namens Maria, Michele, Mirjam, Karel, Wijnand, Gerard W, Gerard B, Wim, Max, Evert

Per MTB naar de top van de Mont Ventoux

Naar het zuiden gedreven door de weersomstandigheden kwamen wij in juli in het dorpje Tulette, gelegen aan de noordrand van de Vaucluse. Behalve dat het een aardige Camping Municipal heeft (geen "animatie" dus lekker rustig) met pal ernaast een groot openbaar zwembad ligt Tulette in het hart van de Côtes du Rhone, een enorm groot wijngebied. Qua heuvels begint het op niveau Zuid-Limburg, maar al snel kom je in het middengebergte (600-1000m+) met één hele grote uitschieter: de Mont Ventoux, meer dan 1.900m hoog.

Na bijna 2 weken met Carla te hebben gewandeld en gefietst (en 1 dag gekanood; maar da's een ander verhaal) begon het bij mij tóch te kriebelen. Laten we eerlijk zijn: iedere dag zie je 'm, menig heroïsch wielren-artikel is er al aan gewijd, en dan zou jij 'm links laten liggen Dat kan niet voor een TCW-er als u en ik!

Een variant van deze heroïsche verhalen is mijn vervoermiddel: geen racefiets maar een dikke-banden-fiets. Als die-hard MTB-er ben ik niet in het bezit van een dunne-banden-fiets, en ook al had ik er een dan zou ik het waarschijnlijk niet over m'n hart verkregen hebben m'n TREK 8500 (of is het 7400?) thuis te laten. Dus.

Vermoedelijk schrikt een aantal van u van de gedachte met een MTB zo'n berg op te fietsen. Nu moet je ook niet met 2 bar lucht (en 2 vingers in de neus) zoiets doen; ik had ze stevig opgepompt tot iets van 3,5 bar. En tot mijn verrassing was ik ook beslist niet de enige: ik ontwaarde

zeker 20 ander malloten met zo'n fiets!

Afijn, 's ochtends om kwart over tien begin ik aan mijn tocht. Eerst koers naar Vaison-la-Romaine via de kortste weg over een klein colletje van de onder-de-maat-categorie: 74 hoogtemeters bij gemiddeld 4%. Omdat ik weet dat het echte werk pas in Malaucène begint houd ik me in. Tóch leg ik de eerste 27 km daar naar toe in slechts 70 minuten af, inclusief 320 hoogtemeters. (De eerlijkheid gebied wel dat ik enige rugwind heb).

In Malaucène staan er ruim 1500 hoogtemeters voor m'n neus, in 21,5 km af te leggen. (ff rekenen: dat is 71m per kilometer; een leuk gemiddelde 7% !).

De eerste kilometers gaan lekker, maar al na 3 kilometer moet ik flink terugschakelen en vraag me af: ligt dit aan m'n benen? Gelukkig zie ik verderop de weg minder hellen; het was dus de weg! Op 1/3e van de beklimming gun ik me even rust om de meegebrachte lunch (een belegd stokbrood ge-elastiekt aan de zadelpen) tot me te nemen. En warempel: direct daarna ga ik als een speer! Dit effect dooft helaas na een paar honderd meter rijden al weer uit: de shot suiker (Nutella!) is uitgewerkt; weer gewoon doorbuffelen luidt het devies.

Een paar kilometer verderop is het opnieuw flink wat tandjes terug. Dat het écht de weg is wordt op een kilometerpaaltje duidelijk bevestigd: 12% (!!). Nu kom je zo'n helling in het Nederlandse bos ook wel eens tegen, maar nooit twee kilometer achter elkaar. Dankzij de grote kransen achter (en dat kleintje voor) kan ik makkelijk door blijven malen, maar echt opschieten doet het niet bij amper 8 kilometer per uur. Een deel van de omringende racefietsers begint nu ook wat ongemakkelijk te slingeren dus hier is wel echt iets aan de hand! Na een wat vlakker tussenstuk ("slechts" 5%) krijgen we nog zo'n klus: dit keer geen 12 maar 11%. Zou toch moeten schelen, zou je zeggen

Intussen spelen er allerlei gedachtes door je hoofd: "waar doe ik dit eigenlijk voor" en "is dit nog leuk?". Als dan ook de rug begint te protesteren is het moment om even pauze te nemen, een reepje naar binnen te werken, en te genieten van het grandioze uitzicht! Want daar heb ik mazzel mee: het is vrij helder en de dorpjes beneden worden witte spikkeltjes alsof je hoog in een vliegtuig zit.

Mooi man !!

Na ruim twee uur bereik ik Mont Serein (1428m) en is er zowaar een stuk vlak! Het heeft iets weg van een wintersportplaats met een groot hotel en chaletjes op een plateau. Het bijkomen duurt echter niet lang want na een half kilometertje gaat de klim verder met 6 á 7 procent. Een half uur later zie ik het eind van het beboste deel en kom ik op het gevreesde kale deel van de berg. De bocht naar rechts om en recht boven me zie ik de enorme toren op de top; ja-ha, nu ben ik er bijna! De wind valt mee en waait steeds bijna haaks op mijn rijrichting. Het uitzicht is bijna hallucinerend en gevoel voor tijd is even weg; geen idee hoe lang ik over deze laatste kilometer(s) doe. Van de opwindning lijkt het of ik harder ga fietsen: ik haal meer in dan ik ingehaald wordt. Voor de laatste bocht komt al iets van de kermis in zicht: rijen geparkeerde auto's langs de kant met fietsers die er omheen zwalken. Hierna wordt het nog goed opletten: zowel links als rechts van de weg staan auto's geparkeerd, lopen en fietsen er mensen tussen, en is er soms een auto die er zich doorheen probeert te wringen.

De top: wat een drukte! Kraampjes, winkeltjes, en heel veel mensen te voet en met de fiets. Het uitzicht is beperkt: wolken overheersen en laten af en toe een streep zonlicht door. In oostelijke richting is er een soort maan-

landschap waar niets lijkt te groeien. Bij het bord "Sommet Mont Ventoux 1912m" laat ik me (cliché!) fotograferen, in ruil voor het fotograferen van de fotograaf en zijn vriendin.

Na een flesje fris naar binnen te hebben gegoten trek ik alles aan wat ik bij me heb en vlieg met wapperend regenjack naar beneden. Onderweg regelmatig in de remmen om van het magnifieke uitzicht te genieten en een beetje op te warmen.

Want alleen zo'n jackje is wat karig om met gemiddeld 50 km/uur (bij een temperatuur die aanvankelijk onder de 120C ligt) naar beneden te suizen. En dan te bedenken dat er thuis van die handige arm- en beenstukken zijn blijven liggen ... leerpunt!

Tegen vier uur 's middags ben ik weer beneden in Ma-laucène en mag nog "even" uitrijden naar Tulette. Dat gaat niet zo soepel want tegen de Mistral mag ik vrijwel recht in: vol op de kop.

Niet zo heel fit ben ik pas om half zes terug op de camping, zak in een stoeltje en heb de neiging er het eerste uur niet meer uit te komen, water en vruchtensap onder handbereik.

Maar wat een belevenis!!!

Jeroen Roelofs

Uitverkoop clubkleding - 10 en 14 september

De clubkleding van TCW is zeer gewild. Da's logisch, want wie wil er nu niet gezien worden in onze fantastische rode shirtjes met subtiele groene accenten? Naar verluidt is menig een dan ook 'kledinglid' geworden vanwege de bespottelijk lage prijs van € 70 voor een fraaie vierdelige set. Dat kan alleen mede dankzij onze sponsors: Scheepswerf De Gerlien van Tiem, Fietsenhandel Mastbergen, Drankenhandel Woudenberg en Sportcentrum de Plantaan. Zij hebben zich voor drie jaar aan TCW verbonden. Die periode loopt ten einde en daarom gaat het bestuur op zoek naar nieuwe sponsors (voorzover nodig) en de kledingcommissie naar een nieuwe leverancier.

De kledingcommissie heeft altijd enige kleding in voorraad om ook nieuwe leden snel van kleding te kunnen voorzien. De afgelopen jaren heeft zich iets opmerkelijks voorgedaan. Terwijl alom geklaagd wordt dat de bevolking dikker wordt, is het gemiddelde lid van TCW dunner geworden. Met het oog op de nieuwe kledinglijn die volgend jaar wordt gepresenteerd, is nu een aantal shirts en broeken in (vooral) de grotere maten overvloedig geworden. In overleg met onze onvolprezen penningmeester Frans Kappen gaat de kledingcommissie deze tegen waanzinnige prijzen van de hand te doen. Alle shirts en broeken die nog op voorraad zijn gaan nu voor € 15,- de deur uit! Deze prijzen gelden alleen voor leden die al eerder clubkleding hebben aangeschaft.

Op zaterdag 10 september vanaf 12.30 uur en dinsdag 14 september is de kledingcommissie aanwezig om deze kleding te verkopen. Het gaat om shirts met korte mouw maat 4 en groter, lange mouw maat 5 en groter, koersbroek kort maat 6 en groter en koersbroek lang maat 5 en groter. Weinig kleine, veel grote maten! Verder Enkele kniebroeken en mouwloze shirts. Niet bellen of mailen over de kleding: je kunt niets reserveren.

Tot slotte nog dit. Beste kledingleden, als jullie niet met jullie clubgenoten willen fietsen, moeten jullie dat zelf weten. Maar als we jullie tegenkomen, is het een kleine moeite om ons even te groeten, nietwaar? Voortaan gewoon even doen!

Jaap Spaan en Liesbeth van Agt
De kledingcommissie

pdj techniek bv

Nudepark 91
6702 DZ Wageningen
t 0317 418663
i www.pdj.nl
e verkoop@pdj.nl

advies, verkoop en installatie

- satellietinstallaties
- telefooninstallaties
- computers en internet

Deskundige bemiddeling bij
verzekeringen en pensioenen

www.verzekeringsburovanderlinden.nl

Bowlespark 22a 6701 DR Wageningen
tel. 0317-411293, fax 0317 - 416348

Kerkwijk 15
3901 EA
Veenendaal
0318-510313

Veenslag 14
3905 SK
Veenendaal
0318-524260

Kerkweg 2
3956 RT
Leersum
0343-454800

Nijverheidslaan 3M
3903 AP
Veenendaal
0318-505300

www.prummel-optiversum.nl

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER

- glazen wassen
- dakgoot reiniging
- interieur van bedrijven

Bernardstraat 15 - 6707 CH Wageningen
tel. 0317 460007 - Mobiel 0651363245

Spaans Restaurant

Toledo

- Groepsmenu's
- Promoties
- Tapa dineren
- Uitgebreide menukaart
- Afstuderen
- Catering
- Terras

Geopend van di t/m za, vanaf 17.00 uur
Schoolstraat 15 - 6701 AZ Wageningen
Tel. (0317) 42 28 58
e-mail: info@restauranttoledo.nl
Internet: www.restauranttoledo.nl

*Wageningse broeder
een unieke Wageningse traktatie € 5,75 per stuk
Bike Bites 5 stuks € 1,80*

A.J. Stolk

**BROOD- EN BANKETBAKKERIJ
HOOGSTRAAT 60 WAGENINGEN
TEL. 0317 - 422688**

Uit de oude doos

In het vorige nummer lieten we Jan Oude Voshaar al ruim aan het woord over de eerste vijf jaar van onze roemruchte club. Alle belevenissen in dat eerste lustrum waren niet in één nummer weer te geven. Vandaar dat hij op deze plaats verder mag gaan. Overigens hebben we de geschiedenis volgens Jan Oude Voshaar overgenomen uit de doos met clubbladen, die Ad van der Donk de redactie van De Derajeur zeer welwillend ter beschikking heeft gesteld. Deze keer onder meer hoe TCW op het verkeerde pad ging. En waarom.

Arnold

STROOMVERSNELLING

In de tweede helft van 1980 werd er ook geprobeerd een jeugdafdeling op touw te zetten. Deze poging strandde echter wegens gebrek aan belangstelling van de jeugd. Begin 1981 meldde het honderdste lid zich aan: Zwerus van Dreven. Verder draaide in '81 de toerclub voor het eerst met een volledig toertochtenprogramma. Ook was 1981 het jaar van de eigen clubkantine. Harry Delsink had de kantine van zijn garage in de Nude belangeloos beschikbaar gesteld. Voor de hardwerkende kantinecommissie was het jammer dat het bedrijf na een half jaar werd gesloten. De toerclub heeft nog een inbraak moeten plegen om haar eigen bezittingen veilig te stellen. Daarna gingen we weer terug naar ons 'home van het eerste uur': café De Keijser.

VERDERE ONTWIKKELINGEN

Vele activiteiten van de toerclub zijn al in de beginjaren gestart en groeiden daarna uit tot jaarlijks terugkerende tradities. Hoe die ontwikkeling verlopen is, wordt hieronder puntsgewijs besproken.

TOERTOCHTEN

Het toergebeuren is het belangrijkste deel van de toerclub, zo belangrijk dat daarover alleen al een heel verslag te schrijven valt. De toercommissie heeft dat zelf gedaan en u kunt dat elders in dit nummer lezen.

Dat was in 1984, anno 2011 slaan we dat over anders komt er nooit een eind aan dit verhaal (AW).

VIERDAAGSE FIETSTOCHTEN

In '80, '81 en '82 nam een grote groep TCW-ers deel aan de Ronde van Nederland. In 1983 besloot men om in plaats daarvan in vier dagen naar Parijs en terug te fietsen. Vanwege de heuvels, de grotere afstand (1.100 in plaats van 1.000 kilometer) en de barre weersomstandigheden werd dit een ware monstertocht. Niettemin brachten zestien mannen en een vrouw deze tocht tot een goed einde. In '84 werden in vier dagen vier landen per fiets aangedaan. Door de afstand tot 'normale' proporties terug te brengen (800 kilometer) kwamen de recreatieve aspecten nu beter tot hun recht.

BUITENLANDSE TOERTOCHTEN

In '81 nam voor het eerst een TCW-ploeg deel aan de toertocht Luik-Bastenaken-Luik. De heuvels en de entourage bevielen zo goed dat daarna elk jaar veel Wageningers terug te vinden waren bij deze tocht en bij de Waalse Pijl.

KAMPEERWEEKEND

Al in '80 trokken TCW-ers met gezin en tent een weekend de Ardennen in. De jaren daarna gingen we naar het Sauerland, de Eifel, en nog een keer naar de Ardennen. Het aantal deelnemers was altijd zo'n dertig à veertig. In dit lustrumjaar kon het weekend jammer genoeg niet doorgaan, maar hopelijk wel weer in '85 want vooral de gezinnen vonden die weekenden altijd erg prettig.

FEESTAVONDEN

Een andere manier om de aanhang van de leden bij de toerclub te betrekken waren de feestavonden, drop-pings, bingo-avonden etc. Dat gebeurde meestal twee keer per jaar. Ik herinner me nog goed die feestavond in de Duiventil, waarop wereldvermaarde artiesten als Hotcha-trio, Annie, het Jan-Jo goochelduo, het Sauer kwintet en de Dolly Dots optraden. Formidabel. Maar ook de andere feestavonden mochten er zijn (met de onthulling van de Wageningse Correspondent via een Wie-van--de-drie-quiz, de première van ons eigen clublied etc. Sinds '83 heeft de toerclub een echte feestcommissie.

LOPEN

Om 's winters wat in beweging te blijven en de verenigingsband te onderhouden werd er 's winters gejogd. Vanaf '79 al zondagsmorgens in het bos en een jaar later ook op een doordeweekse avond op de sintelbaan. In de jaren daarna waren steeds meer toerclubleden bij trimlopen te zien, wetend dat het helemaal niet belangrijk is hoe hard je kunt lopen. Het gaat immers om het plezier. Veel belangstelling was er altijd voor de Pieter Pauw trimlopen en de Minimarathon in Apeldoorn. Verder doet de toerclub al een paar jaar op verdienstelijke wijze mee aan de Veluweloop. Opmerkelijk is verder dat er de laatste jaren niet één trainer is, maar een heel 'trainerscollectief'. CLUBBLAD

Het eerste jaar heette ons clubblad nog 'Nieuwsbrief'. Het allereerste nummer kunt u verderop nog eens nalezen. *(Slaan we ook over. Liefhebbers mogen het best eens bij mij komen lezen, AW).* Met ingang van het tweede verenigingsjaar werd de 'Nieuwsbrief' omgedoopt tot 'De Derajeur' en van een keurige omslag voorzien. In totaal verschenen er 688 pagina's en onlangs in juli verscheen de vijftigste aflevering.

LEDENTAL

De eerste vijf jaar toont het ledental een zeer opmerkelijk beeld. Dat is goed te zien in de volgende grafiek *(Ook bij mij thuis in te zien voor diegenen die niets willen missen, AW).* Na een snelle beginstijging was na ruim een jaar al de honderd bereikt. Daarna zakte elk jaar na september, als de nieuwe contributie betaald moest worden, het ledenaantal beneden de honderd. In het volgende voorjaar steeg het dan weer tot boven de honderd. Zodoende schommelen we al jaren rond de honderd leden. Er zijn inmiddels al vier leden die zich het honderdste lid van TCW mogen noemen.

SLOT

Ik heb niet de illusie dat dit verhaal een volledig beeld geeft van de afgelopen vijf jaar. Ik heb geprobeerd de belangrijkste punten van de historie van de toerclub tot op dit moment te schetsen. Ik ben erg benieuwd hoe het de vereniging in de komende jaren zal vergaan. Hopelijk kunnen we dat over vijf jaar in het volgende jubileumnummer lezen.

Jan Oude Voshaar

Fiets ter overname

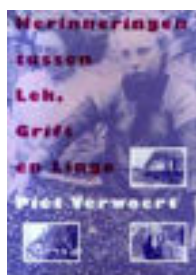
Goed onderhouden Giant superlite race fiets frame 60. Pas vernieuwde 2 tand wielen voor, ketting & 8 speed cassette achter & remkabels. Nog geen 80 km gereden. Tevens: reserveset handgrepen, voor- en achterderailleurs, reserve set wielen dura ace naven, thuisbrengbandje, reserve remblokjes, zadeltas, achterspatbord, fietscomputer, spd schoenplaatjes.

Prijs : 350 euro. Bel of mail 024 3775099, 06 18063480 of an.kees@chello.nl

Kees van den Berg Jeths

Activiteitenkalender

zaterdag 10 september	uitverkoop clubkleding	v.a. 12.30 uur
dinsdag 13 september	uitverkoop clubkleding	v.a. 21.00 uur
vrijdag 14 oktober	kaartavond 1	20.00 uur
vrijdag 11 november	kaartavond 2	20.00 uur
vrijdag 12 november	wintertrio 1	

Rondje Grift

Na 3 weken niet te hebben gefietst eindelijk weer eens op pad met de dinsdagavondgroep op 30 aug 2011. Alle 15 aanwezigen (7 van de A groep de rest gemengd) wisten zeker dat de buienradar droog weer voorspelde, alleen Liesbeth weet dat er ook een site is met gegevens over te verwachten spetters onderweg (wat ze daar nou mee bedoelde?).

De te maken route voor ons groepje van 6 heren en een dame was onduidelijk, dus nam ik maar het voortouw en deed het voorstel voor een rondje Grift. Uiteraard trok Liesbeth dit al gelijk in twijfel (ben ik beroepsmatig wel van haar gewend), maar iedereen volgde toch. Meteen voor in de groep zat een nieuw lid van de TCW. Hij vertelde dat hij pas 4 maanden fietste en trainde voor een tocht met vrienden in de Alpen. Zijn vriendin brak helaas een week geleden haar pols, dus dat reisje kon niet doorgaan. Hij had net voor haar moeten koken en zat met volle maag op de fiets. Ik heb altijd geleerd van Rudolf Barkhuijsen dat je niet te veel van te voren moet eten en zeker geen zware kost, maar onze aspirant draaide voorin met een iets te zwaar verzet alsof hij al jaren bij de groep hoorde. Bij Kesteren besloot ik te fietsen langs de Grift, een weg met alleen maar tegenliggers (vooral veel auto's). Liesbeth herinnerde mij eraan dat we deze weg al eerder hadden gefietst met Jaap en dat we toen hadden besloten deze route nooit meer te doen!

En waar is nou die Grift....?

Uiteraard was ik vooral bezig met het bedenken van hoe de route verder moest, want gedonder en geklaag in het peloton geeft ongelukken. Snel richting Homoet en dan over het spoor terug. Wat nou spoor, dat ligt veel zuidelijker werd geroepen en de regen werd behoorlijk irritant. Gauw naar de brug van Heteren en zo snel mogelijk naar het warme clubhuis.

Eindelijk kon ik mijn leiderschap weer laten gelden door iedereen nu op het goede spoor te zetten. Helaas gingen er twee richting Bennekom (ja, wist ik veel dat ze in Bennekom wonen en niet naar het clubhuis gingen), dus bijna een aanrijding en allemaal een langere route via Heelsum richting Wageningen-Hoog.

Nog een laatste poging dan: we gaan afslaan richting Nol in 't Bos. Helaas, de TCW gaat altijd via de Keyenbergseweg naar Bennekom en dan via het binnenveld naar de bar. Weet ik veel, de schaatsclub gaat bovenaan de heuvel bij het asielzoekerscentrum via Wageningen-Hoog richting Pantarijn.

Uit frustratie ging ik meteen aan het bier en de rest eerst braaf aan de AA drank. Na het tweede biertje maar snel afgedropen naar de warme douche en de kaart van de Betuwe met de slingerende, meanderende mooie Linge.

Poppe Kloen

La Marmotte 2011

Hoe het begon

Met een 'belachelijk' idee van Ingi na de 5-uurs indoor bike marathon op 28 mei 2010 op het sportcentrum de Bongerd. Onder het mom van wie 5 uur binnen kan fietsen kan ook wel voor het echie over de weg fietsen en, ach waarom niet? bergop. De enige tour die Ingi van naam kende: la Marmotte.

Vorbereiding

Sommigen hadden nog niet eens een fatsoenlijke racefiets. Daar moest dus eerst in geïnvesteerd worden. Om wat wegervaring op te doen en de kilometers langzaam op te voeren zijn er een aantal lid geworden van TCW. Daarnaast reden we met elkaar, spraken we af via onze blog, veelal onder de deskundige begeleiding van fietspapa Paul. Voor een pedagogisch verantwoorde opbouw planden we de volgende subdoelen:

*Dec. 2010: TCW Wintertrio 2: 65 km, dikke laag sneeuw, leren sturen en vallen.

*Febr. 2011: TCW Wintertrio 3: door zo'n bos is veel te zwaar dus een deel van de groep trotseert windkracht 7 over de weg, de rest pakt de 65 km die zonder sneeuw een eitje bleek.

*Maart 2011: Trainingsweekend Limburg: 75 & 135 km. Het overwinnen van de Drolenval en andere brute krennen uit het repertoire van superrrdirk. Max. stijgingspercentage 26%!

*April 2011: Trainingsweekend Ardennen: 150 & 100 km. Perfecte accommodatie, perfecte BBQ, perfect weer, perfecte beklimmingen, perfecte afdalingen (snelheidsrecord 81km/h).

*Mei 2011: een klein groepje rijdt de Mt. Ventoux, meerdere keren. Het echte werk!

*Mei 2011: Grenslandklassieker: banden wisselen voor dummies, 17 rijders, 13 keer lek waarvan 12 keer in de eerste 50 km! De geplande 210 km moest voor de meerderheid helaas naar 180 terug gebracht worden. Klein detail: wolkendek was ook lek.

We hebben een hoop ervaring opgedaan in het zadelmak

Renee op de Croix de Fer/Glandon.

raken, veilig en efficiënt in het wiel rijden (zonder daadwerkelijk naar binnen te rijden), al rijdend de neus te legen zonder jezelf te raken, eten en drinken zonder alles te laten vallen of je eten in te ademen en ten slotte geleerd om andermans fluimen beheerst ontwijken.

En dan... eindelijk: LA MARMOTTE

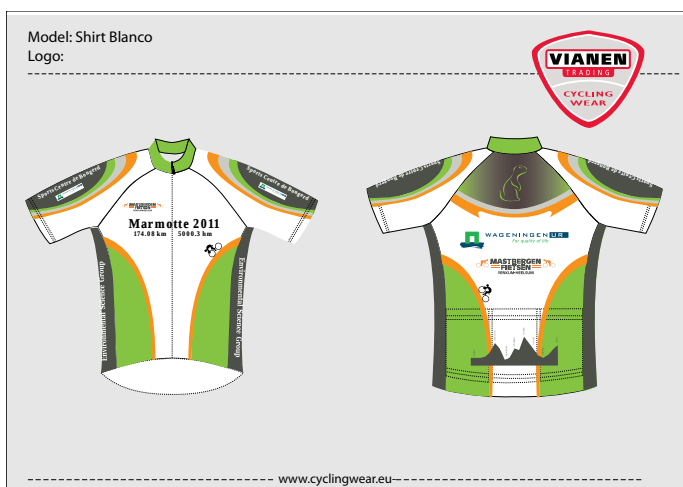
Na een jaar wikken, wegen, dubben en twijfelen durven er 10 heren en 5 dames mee te gaan. Helaas moesten er wegens omstandigheden op het aller-aller-allerlaatste moment 2 "harde kern rijders" afhaken en bleven er 13 over: fietspapa Paul en zijn duifje Annette, Superrrdirk, Zadelpijn Marijn, 'Does anybody know where the toilets are Geerte', Mariusdus, Beertje Bart, Vreetbeer Jacko, Chicka chiquita Ingi, Filterzakjesslaapzak-expert Ellen, Lennart de BBQ Bink, Renee de TjoekeTjoeke en Zoute Gerrit.

Zaterdag 18 juni: voorspoedige heenreis, beste chalet veroveren, bedden met koffiefilterzakjes bedekken. In tegenstelling tot wat de site van de camping vermeldde was beddengoed niet inbegrepen maar... voor het luttele bedrag van 4 euro konden we een puik setje wegwerp beddengoed kopen; gemaakt van synthetisch koffiefilter papier.

Zondag 19 juni: volgens fietspapa Paul een 'rustige' col infietsen; la Bérarde: slechts 11% max. en geen km gelijkmatig. Toegegeven; de volgens Paul 'vlakke' stukken van <7% voelden als afdalen en daar waren er een hoop van, heerlijk!

Paul op la Bérarde: Als je hier naar beneden rijdt denk je; Hey, het gaat hier omhoog... Maar als je dan weer terug komt denk je; goh, het valt eigenlijk best mee...

Maandag 20 juni: na een bewogen overleg over wie, wat, waar, wanneer (pffffff!) was dit de eerste grote dag; Ellen, Lennart, Gerrit, Ingi, Geerte en Paul rijden La Marmotte (laatst genoemde voor spek en bonen, heeft deze dag iedereen geholpen door veel op en neer te rijden en heeft wel 1,5x de Marmotte gereden!!!!). Volgwagen 1: Jacko, Renee, Dirk. Volgwagen 2 (van Plan Lachat tot Bourg d'Oisans): Marius en Marijn wilden eerst nog la Bérarde rijden. Annette nam als één van de corveeërs de boodschappenbeurt op zich. Het was een mooie en warme

De door ons ontworpen shirtjes met dank aan SCB, ESG en Mastbergen!

Gerrit na de cheerleaders.

- voor een tocht vol banaan, wil ik wel om 5:00 uur opstaan!
- bij de keus tussen een blik bruine bonen of banaan, weet ik wel waarvoor ik zal gaan

Dinsdag 21 juni: de ervaren fietsers laten zien hoe het moet: la Marmotte voor Paul (jazeker!!!), Annette, Marius, Dirk en Marijn. Goed weer, Marius, Marijn en Dirk regen op de Galibier, verder zonnig en warm. Wederom een geval van hevige kramp, Marius moest opgeven. De rest heeft met ogenschijnlijk gemak de tocht uitgereden, zelfs Dirk terwijl hij de Alpe d'Huez had willen skippen. Paul wederom als eerste boven, met 2 vingers in zijn neus. Annette heeft een mooie tijd neer gezet, toch nog enigszins teleurgesteld omdat zij de beklimming Alpe d'Huez heeft moeten onderbreken voor een extra herstel stopje. Marijn heeft naar wens zijn vorige tijd verbeterd. Volgwagen: Bart en Lennart.

SuperDirk: ik denk da'k die Alpe d'Huez nie op rijd, die voegt nix toe... malle Dirk!

Geerte, Renee en Jacko rijden de col d'Ornon en door naar Huez en Alpe d'Huez. Gerrit rijdt de Berarde, hoe krijg je het voor elkaar, 1 dag na de Marmotte! Ingi en Ellen rustdag en eindelijk aan het bier. 'S avonds BBQ, Lennart bleek een top-worsten bakker.

Woensdag 22 juni: Bart, Jacko, Gerrit, Lennart, Ellen en Ingi fietsen de prachtige Col de Sarenne. Wat voor een aantal een jaar geleden nog bekend een weekactiviteit was wordt nu ingezet als uit- c.q. inrijd toer. Stoer! Renee en Geerte vlak rondje geprobeerd te rijden, lekker naïef in deze omgeving, toch nog 27 km met slechts 30 hoogtemeters, knap hé?

Paul, Annette, Marius, Dirk en Marijn nemen een rustdag.

Donderdag 23 Juni: Col d'Ornon voor Ellen, Gerrit, Marius, Ingi, Bart, Annette en Paul. Dirk en Marijn rijden naar Chamrousse. Renee, Jacko, Lennart en Geerte bereiden zich voor op hun Marmotte; Eten, eten, eten. Dat is aan Jacko wel besteed. Renee, Geerte en Lennart laten nog ff andere cassettes c.q. tandwielen plaatsen. Bananen en overige eenvoudig door te slikken versnaperingen wor-

dag. Helaas moesten Geerte, Bart en Lennart wegens kramp, uitputting, paniek of andere oorzaken vroegtijdig afstappen. Paul, Gerrit, Ingi en Ellen hebben de tocht voltooid. En hoe! Paul fluitend met 14,5 km/u de Alpe d'Huez opgechilled.

Gerrit overwegend knorrend en mopperend, zoals het de lantaarndrager betaamt (en dan als 2de finishen... mooie lantaarndrager). Bij het cheerleaders dansje van Renee en Geerte kon er toch een lach vanaf.

Ingi op de top v/d Galibier én de laatste 10 bochten Alpe d'Huez ondanks vele bananen vol in de kramp, maar toch die laatste pokke berg opgereden, met dank aan Gerrits zoute Lakrisalletjes! Trots op haar traagheidsrecord van 5,4 km/u. Daar kon zelfs Gerrit niet aan tippen.

Ellen leger dan leeg, uitgeput, stuk! Maar wow!!! Ellen had nooit de intentie de gehele Marmotte te rijden en zie daar, kachelt ze stiekem toch omhoog! Vanaf Plan Lachat solo gereden!!!! En dat na die slapeloze nachten in de zwet- rige en glibberige koffiefilter-slaapzak. De taaie ouwe lui van vandaag hebben zich kranig geweerd!

Renee op onze blog:

- beter 1 banaan in je mond, dan 10 in je kont
- beter 1 banaan in je achterzak, dan 10 in een tas die niet meegaat
- als 1 banaan in je mond is, volgen er meer
- met een banaan, kun je die Marmotte wel aan
- na een banaan of 18, hou ik het wel voor gezien

Text van document

den klaar gezet in de “verkeerde” tas. Vroeg naar bed om lekker wakker te liggen in de koffiefilter-slaapzakken.

Vrijdag 24 Juni: Jacko en Renee rijden hun Marmotte. Geerte en Lennart gaan voor de herkansing, goed werk! Bart wil de Galibier rijden maar rijdt onverwacht de hele toer op de Telegraphe na, sterke beer! Er wordt “en groupe” gereden.

Volgwagen: Ellen en Ingi.

Op de Glandon bleek de tas, die verkeerd leek doch goed was achter gebleven op de camping. Bananenpaniek, hoe komen we aan 18 bananen p/p op een plek waar je niet eens mobiel bereik hebt??? De intermarché in “village après le descente” in die scherpe bocht, waar links dat bruggetje zit, vlak voor dat steile stuk, (of was het er na?) aan de voet van die col, bij dat huisje (als het goed is weet iedereen nu precies waar het is) was de redding! Genietend van hun bananen incl. beenmassage en natuurlijk Gerrits zoute Lakrisal kon de tocht met succes door alle rijders volbracht worden!

De rest van de groep fietste de col d'Izoard én die col over die ene berg, bij die scherpe bocht waar je rechts dat bruggetje over kunt, vlak na dat steile stuk (of was het er voor?), bij dat huisje, gezien vanaf die afdaling aan de andere kant waar ze dus niet waren (Gerrit kan je er alles over vertellen).

Aan het einde van de dag kwamen we allen samen bovenaan de Alpe d'Huez; Ellen, Gerrit, Marijn en Dirk per auto, de rest per fiets. Goed moment voor de groepsfoto. N.B. Wij vragen ons af waarom men er voor kiest 6 x op 1 dag de Alpe d'Huez op te rijden, de Galibier is zo veel mooier! TCW, organiseer de tocht der tochten: De **GaliVIER!!!**

Start op col du Lautaret, klim col du Galibier en naar Valloire af, weer terug omhoog col du Galibier op en dalen naar Lautaret. Voorgaande herhalen om aan de 4 beklimmingen Galibier te komen. Ploegentijddrit? Misschien kan Woudenberg voor het nodige gehalte **GaliBier** zorgen?! Wanneer start de inschrijving? Wij doen mee!!!!!!

Bart, Jacko, Renee & Ingi (mede namens de overige fietsbikkels)

Allemaal op de Alpe d'Huez: een mooi einde van een SUPER-FORMITAS-TISCH-MEGAMOOIE week vakantie!!!

Text van document

Je moet er een stukje fietsen voor over hebben; bana(a)n-en-massage!

Ingi: Banaan nr. 4 (v/d 18!) op 1/3 van de Croix de Fer. Gerrit er vlak achter.

12

C'EST L'ÉTÉ

PAROLES DE TOURISTES

Une étape œnologique à Couches

Après l'effort, le réconfort à l'ombre de la terrasse d'un café. Photo D.A.

Menno et Liesbeth Bartlema sont hollandais mais bourguignons de cœur. Tous les ans, ils sillonnent nos campagnes vallonnées pour satisfaire leur passion commune : le vélo. À Couches depuis lundi, au camping de la Gabrelle, ils alternent avec bonheur sport et gastronomie. Amateurs de bons vins, ils aiment déguster les produits du terroir : « Nous venons de Cheilly, ils ont un vin excellent. Nous sommes allés aussi à Meursault, Nolay... Jeudi, nous irons chez un viticulteur couchois. » Déjà là l'an passé, ce sympathique couple batave, amoureux des beautés locales, reviendra certainement encore l'an prochain. Pour l'heure, ils s'apprêtent à rejoindre leur résidence secondaire dans le département de la Meuse pour, peut-être, enfin se reposer... Rien n'est moins sûr !

DOMINIQUE AUCLAIR

C'est l'été!

Op vakantie maak je heel wat mee. Uw buitenlandreporters werden bijvoorbeeld na een fietstochtje op een terras ondervraagd door de plaatselijke Arnold Winkel. Het lokale suferdje bood de volgende dag echter geen artikel over de bourgondische fietsers, tevens ambassadeurs van TCW.. Gelukkig bood de uitbaatster van het terras spontaan aan het artikel na te zenden. Tot onze verbazing troffen wij het artikel op de mat bij thuiskomst van vakantie. Durf nu nog maar eens te zeggen dat Fransen niet aardig zijn!

Liesbeth

Bekers

Annemiek van Vleuten heeft zoals bekend de Wereldbeker gewonnen. Annemiek, we zijn trots op je! Dit fraaie exemplaar is echter niet de wereldbeker. Deze is van de Meusienne (zie elders in de blad.) Hij is te bewonderen in het clubhuis, samen met nog twee van die mooie bekens die door uw buitenlandreporters zijn veroverd. Daarover meer in een latere editie van uw onvolpreven clubblad!

En in de volgende derajeur...

Onder andere een verslag van Diekirch-Valkenswaard, een vakantieverhaal uit Toscane van onze buitenlandreporter en de aankondiging van de ALV. En wie weet, jouw verhaal!

EPS-printingservice.nl

06-50510578

Voor al uw
Belettering
reclame
promotionele artikelen

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis
PABa is lid van het College van Belastingadviseurs

Holle Bolle Gijs

Tel. 0317-418418

www.hollebollegijs-wageningen.nl

Smit Moormann
notarissen

notarissen

mr. J. Smit (tevens estate-planner)

mr. H.N.G. Moormann (tevens NMI-mediator)

Gen. Foulkesweg 11
postbus 24
6700 AA Wageningen
t 0317 425 333
f 0317 420 766
notaris@smitmoormann.nl

REISORGANISATIE

www.betuwe-express.nl

TNT Post
Port betaald

Indien onbestelbaar retour: TCW, Leeuweriksweide 202, 6708 LP Wageningen

**Nu bij Mastbergen fietsen in Renkum:
om uit te proberen een Van Nicholas Chinook fiets.**

**Wil jij ook eens proberen hoe rustig het fietst met een Titanium
frame, kom dan onze testfiets uitproberen.**

Welkom bij Mastbergen Fietsen in Renkum en Heelsum

